

ESF PROJECT NIEUWE KRACHTEN VOOR DE KINDEROPVANG

VILVOORDE - MECHELEN
1/12/2020 - 31/12/2023

Het project in 't kort

Doel, doelgroep, inhoud en resultaten

De bouwstenen

Wat werkt (niet):

ESF-mentoren, VDAB, CVO, werkplek, cursist

Op maat werken: hoe dan?

Voorbeelden van obstakels en kansen

De verhalen

Luister en lees mee: hoe beleefden cursisten, mentoren, werkplekken en leerkrachten dit project?

**Nog vragen?
Meer informatie?**

Contacteer ons via:

els.cole@felies.be
julie.willaert@felies.be
hanne.vandenbosch@felies.be
evelien.vandenbossche@felies.be

DOEL VAN HET PROJECT

- Instroom van kwetsbare werkzoekenden en niet-beroepsactieven in de functie van kinderbegeleiders in de kinderopvang voor baby's en peuters stimuleren en versterken
- Een antwoord bieden op het **knelpuntkarakter** van de functie van kinderbegeleider baby's en peuters.
- Bijdragen aan een meer **toegankelijke kinderopvang** voor kansengroepen
- Kwalificerend opleidings- en begeleidingstraject op maat, i.s.m. met verschillende partners

DOELGROEP

- Alle personen met een **hart voor jonge kinderen**, die in de kinderopvang willen werken, maar die tot nu toe te weinig kansen hebben gekregen hebben om hun talenten te ontdekken of te tonen.
- Kandidaten zijn **thuis, werkzoekend of niet-beroepsactief**
- Het taalniveau Nederlands is liefst 2.4, maar 2.3 of 2.2 kan ook indien de kandidaat over sterke cognitieve vaardigheden beschikt en een snelle leercurve.

INHOUD PROJECT

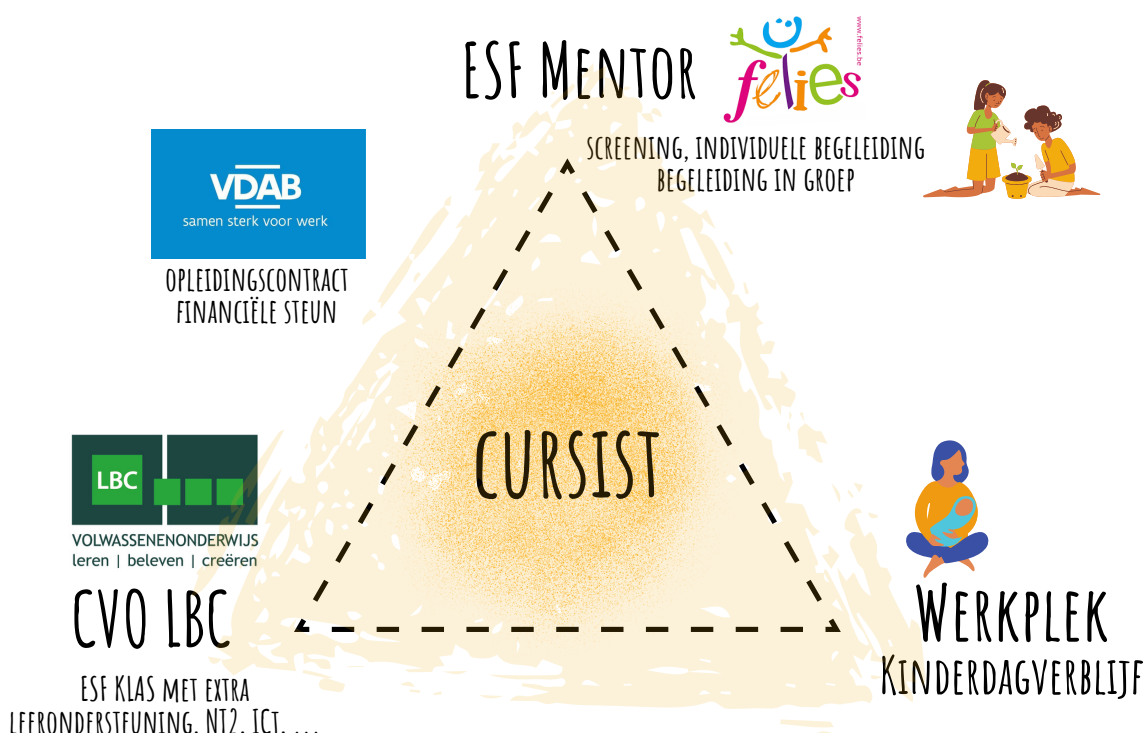
Deelnemen aan reguliere opleiding in CVO

- Opleiding geeft een diploma of certificaat
- Modulair systeem - steeds gekoppeld aan **werkplekieren**
- Mogelijkheid om extra tijd te krijgen voor bepaalde modules
- Ondersteuning door vakleerkrachten, werkplekcoach...
- Extra modules zoals 'Nederlands op de werkvloer', 'leren leren'...

+ Ondersteuning door ESF-mentoren (ongeveer 1 VTE mentor voor 8 cursisten)

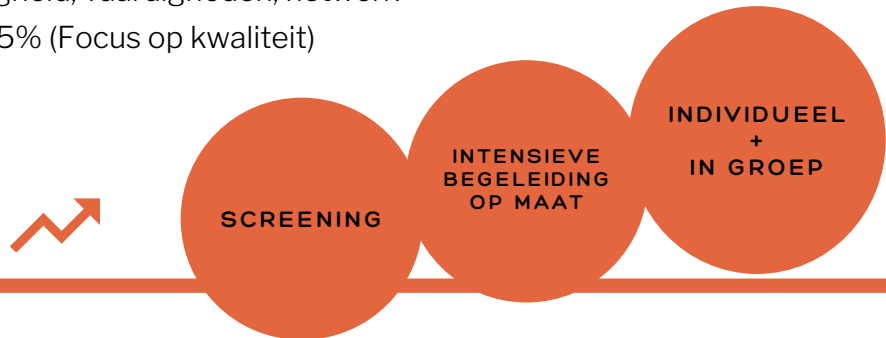
- Algemeen aanspreekpunt voor de cursisten binnen het project - vertrouwenspersoon
- Houdt de randvoorwaarden in het oog
- Brug tussen theorie en praktijk, aanvullend en als verlengstuk van de werkplekcoach
- Intensievere begeleiding dan in gewoon traject
- Extra aandacht voor ondersteuning tijdens het werkplekieren
- Ondersteuning bij het zoeken naar (duurzame) tewerkstelling

Cursisten genieten van een **VDAB-contract** gedurende de opleiding

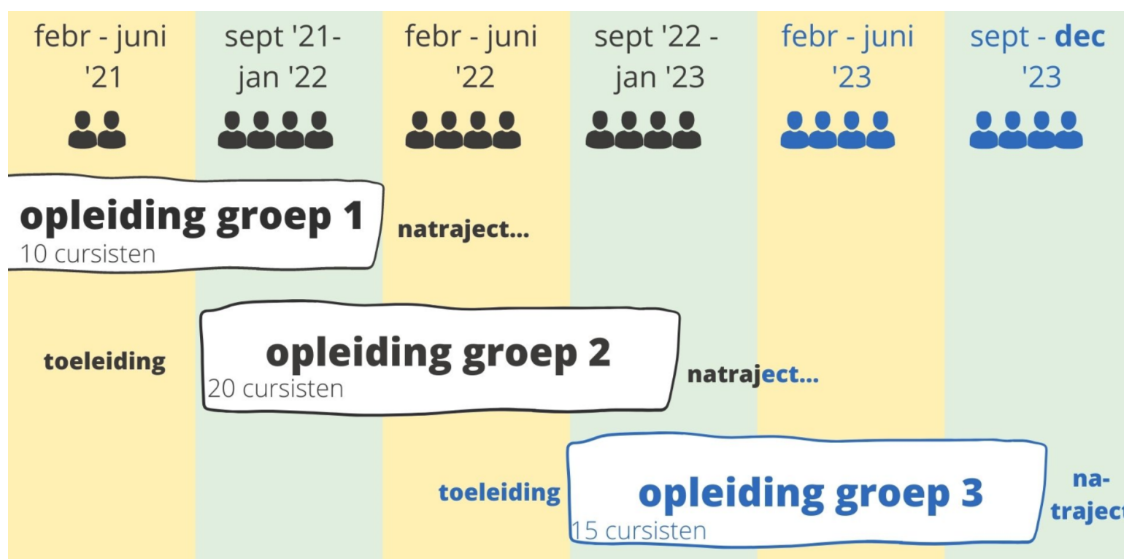

IN EEN NOTENDOP

- Ervaren **ESF-mentoren** van Felies begeleiden reeds 44 cursisten tijdens hun opleiding "kinderbegeleider baby's en peuters" (CVO LBC Mechelen)
- Activeren van een doelgroep die door andere instanties moeilijk bereikt wordt: **niet-beroepsactieven en langdurig werklozen** mét een hart voor kinderen maar die drempels ervaren om opleiding te starten (taal, faalangst, gezinssituatie, ...)
- Grote impact op het leven van de cursisten:
zelfvertrouwen, zelfstandigheid, vaardigheden, netwerk
- Doorstroom naar werk = 95% (Focus op kwaliteit)

Op deze manier zijn op 3 verschillende momenten groepen deelnemers. In totaal zijn 44 kandidaten opgestart. Vermoedelijk 52% van de cursisten zal geslaagd zijn bij afloop van het project. Dit overschrijdt meer dan ruim de 15% slaagpercentage die werd vooropgesteld door ESF bij aanvang van project.

RESULTATEN ESF-PROJECT '20 - '23

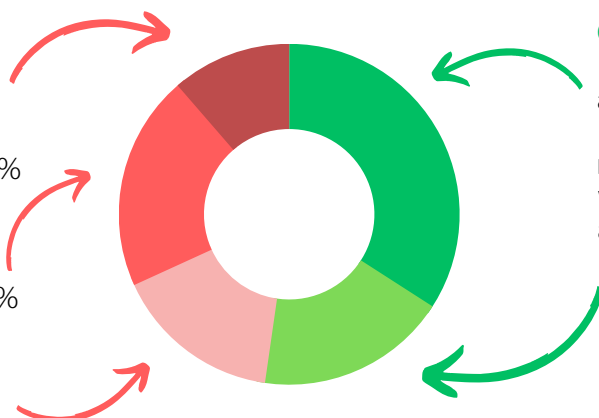
44 CURSISTEN BEGELEID

GESTOPT

Niet geschikt voor kinderopvang (sociaal-emotioneel, cognitief, ...) 11%

Persoonlijke situatie (echscheiding, financieel, mentaal, gezinssituatie) 21%

Medische redenen (o.a. zwangerschap, rugproblemen, ...) 16%

GESLAAGD

afgestudeerd 34%

nog bezig (zullen waarschijnlijk afstuderen) 18%

SLAAGPERCENTAGE = 52%

DE BOUWSTENEN

MENTOREN: WAT WERKT?

DIVERS MENTORENTEAM

- Goede match cursist-mentor
- Complementair team
- Regelmatig overleg
- Constante zelfreflectie
- Leergierig en gemotiveerd
- Hart voor kinderopvang

KENNIS SOCIALE KAART PROFESSIEEL NETWERK

- Bereik doelgroep
- Eigenheid van werkplekken kennen
- Match cursist met-kwaliteitsvolle werkplek

UITGEBREIDE INTAKEPROCEDURE

- Realistisch beeld van het traject en werk in de kinderopvang
 - Kennismakingsstage
- Hart voor kinderen is belangrijke motivatie voor cursist
- Taalscan ism CVO

PRAKTISCHE ONDERSTEUNING

- Financieel: Laptops verhuren / afbetalingsplan

ATTITUDES MENTOREN

- Mentor als coach
- Evenwaardig met zowel cursist, school, werkplek
- Er zijn: tijd nemen om te luisteren naar alle partijen
- Neutrale positie

SAMENWERKING MET SCHOOL EN WERKPLEKKEN

- Regelmatig contact
- Tweewekelijkse stagebezoeken (op maat), meedraaien in dagelijkse werking
- Makkelijk bereikbaar zijn
- Evenwaardig
- Laagdrempelig contact
- Duidelijk mandaat en afspraken, wie doet wat?
- Aangepaste feedbackdocumenten

ORGANISEREN VAN UITWISSELING

- Lerende netwerken voor werkplekken
- Intervisies cursisten (2wekelijks)
 - Afgestemd
 - Niet schools, ontspannend
 - in Tivolipark
 - Reflectie + uitwisseling + ventileren
 - Samen zoeken naar oplossingen
 - Link theorie - praktijk
- Huiswerkbegeleiding

LAAGDREMPELIG CONTACT MET CURSISTEN

- Brugfiguur CVO - cursist - werkplek
 - Communicatie WP - cursist ondersteunen
- Op maat werken
- Evenwaardig
- Aanwezig bij cursisten (veel contact, kort op de bal)
- Bereikbaar en beschikbaar
- Ondersteuning op alle levensdomeinen
- Vertrouwensband
- Klare taal
- Empoweren, niet overnemen

VDAB: WAT WERKT?

FINANCIËLE ONDERSTEUNING

Opleidingscontract:

- Inschrijvingsgeld
- Terugbetaling opvang eigen kinderen
- Vervoersonkosten
- Behoud recht op uitkering

CONTACTPERSOON BIJ VDAB

- Een vast aanspreekpunt bij VDAB
- Persoonlijk contact met cursisten bij opstart traject
- Opvolging na afloop project

SOLLICITATIETRAINING

Workshop 'Leren werken met VDAB website' tijdens intervisie

INTAKEPROCEDURE

Samenwerking VDAB - mentoren voor intakegesprekken

FLEXIBILITEIT IN DOELGROEP EN VERLOOP TRAJECT

- Door beperking doelgroep kunnen gemotiveerde kandidaten niet starten
- Traject tijdelijk pauzeren of modules kunnen laten vallen zorgt voor minder draaglast
- Mogelijkheid deeltijds traject onderzoeken?

CVO: WAT WERKT?

ESF CURSISTEN IN 1 KLASGROEP

- Samenhorigheidsgevoel
- Steun en verbondenheid
- "Ik ben niet de enige die..."

ONDERSTEUNEN CURSISTEN

- Afstemmen bij cursisten of afspraken en informatie duidelijk zijn
- Tijd nemen voor iedere cursist (op maat)
- Mails tijdig beantwoorden

LEERKRACHTEN

- Open houding
- Differentiëren en op maat werken
- Kansen geven
- Klare taal
- Beschikbaar en bereikbaar zijn

SAMENWERKING MET WERKPLEK

- Regelmatig contact
- Tijdige en duidelijke informatie + documenten
- Afspraken over inhoud werkpleklers
- Afstemmen van verwachtingen
- Beperken administratieve lasten

LES DAGEN EN DUUR OPLEIDING Aangepast

- Kortere lesdag (8u40 - 16u)
- Langer traject, 15 maanden
- Betere balans privé - opleiding

LEERONDERSTEUNING EN NT2

- Aanpassen van tempo
- Herhaling van leerstof
- Leerkrachten worden vertrouwenspersoon

MODULES

- Overzichtelijk
- Modules worden afgestemd op elkaar (inhoud en timing van taken)
- Theorie in overeenstemming met de praktijk
- Meerdere kansen per taak
- Indien niet behaald, hele module kunnen hernemen

SAMENWERKING MET ESF-MENTOREN

- Regelmatig overleg
- Vertrouwensband
- Duidelijke afspraken takenpakket
- Openheid voor verandering

WERKPLEK: WAT WERKT?

SAMENWERKING MET DE CURSIST

- Open houding
- Warm welkom
- Klare taal (anderstaligen)
- Vaste feedbackmomenten
- Werkplekmentor als vast aanspreekpunt
- Gelijkwaardigheid, stagiaire behandelen als evenwaardig deel van team
- Begeleiden op maat: de juiste uitdaging op juiste moment
- Constructieve feedback
- Kansen blijven geven
- Werkpleklers zien als groeiproces

ERVARING MET VERSCHILLENDE WERKPLEKKEN

- Cursisten wisselen tussen KDV's (klein, groot, stedelijk, zelfstandig, ...)
- Ervaren verschillen in visie, takenpakket, uurrooster, ...
- Cursisten leren wat (niet) bij hen past

BELEID WERKPLEK

- Missie en visie gedragen door personeel
- Duidelijk uitgewerkt stagebeleid
- Visie op taal
- Positief tov diversiteit

INZET MIDDELEN

- Ratio minder dan 8 kinderen per KB
- Voldoende personeel
 - Lagere werkdruk
 - Hogere motivatie
 - Tijd voor ondersteuning stagiairs (kindvrije uren)
- Pedagogisch ondersteuner in organisatie

(PEDAGOGISCHE) KWALITEIT OP DE WERKVLOER

- Gedragen pedagogische visie
- Voldoende draagkracht
- Good practice ervaren en hiervan leren
- Praktijk in overeenstemming met de theorie

HOUDING TEAM

- Open houding
- Feedbackcultuur en zelfreflectie in team
- Niet roddelen
- Openstaan voor feedback, zelf willen bijleren als kinderbegeleider
- Realistisch takenpakket aanbieden aan stagiair (niet enkel de "lastige klusjes")

SAMENWERKING MET ESF-MENTOREN

- Openheid voor aanwezigheid en input van mentor op de werkvloer
- Open staan voor video coaching op de werkvloer
- Zelf om feedback vragen en hiermee aan de slag gaan

CURSIST: WAT WERKT?

LEEFTIJD EN ERVARINGEN

- Maturiteit
- Ervaring als mama
- Opleidingsniveau
- Positieve ervaringen met onderwijs

TAAL

- Spreekdurf
- Voldoende basiskennis Nederlands (taalscan)

VAARDIGHEDEN

- Bepaald cognitief niveau
- Zelfreflectie
- Initiatief nemen
- Plannen en organiseren
- Communiceren
- Zelfstandig kunnen verplaatsen met auto / fiets

ATTITUDES

- Werkattitude
- Niet Invullen Voor Een Ander (NIVEA)

ZELFVERTROUWEN

- Geloof in eigen kunnen
- Positieve kijk op situaties

MOTIVATIE

- Doel voor ogen
- Diploma behalen
- Jobzekerheid
- Financiële sterker
- Zelfgroei
- Onafhankelijkheid

ZELFZORG

- Steun en rust ervaren vanuit geloof
- Tijd kunnen en mogen nemen voor zichzelf
- Tijd voor ontspanning

GEZIN EN PERSOONLIJK NETWERK

- Emotionele steun en aanmoediging
- Praktische steun in het huishouden
- Ondersteuning bij zorg voor de kinderen
- Netwerk inzetten bij opvang kinderen ziekte
- Financiële zekerheid
- Stabiele huisvesting
- Stabiele gezinssituatie
- Professioneel vangnet (OCMW, ...)

OP MAAT WERKEN: HOE DAN?

Marwa,
42 jaar, alleenstaande
moeder met 3 kinderen,
origine Afghanistan

Bouwstenen:
ondersteuning op alle
levensdomeinen,
vertrouwensband, kennis
sociale kaart

OBSTAKEL

Marwa krijgt een depressie gedurende de opleiding, waardoor het voltijdse traject onhaalbaar is. Ze heeft weinig sociale steun van haar omgeving.

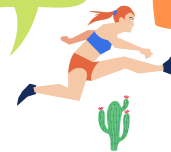
KANS

Samen met de ESF mentor meldt ze zich aan bij CGG voor psychologische ondersteuning. Er wordt crisisbegeleiding opgestart. Ze krijgt van CVO en VDAB één maand verlenging, zodat ze de nodige rust kan nemen.

Karima,
30 jaar, getrouwd, mama van 1
dochter met specifieke
zorgbehoefte, origine Marokko

Bouwstenen:
Empoweren, praktische
ondersteuning, zelfstandig
kunnen verplaatsen, open
houding, op maat werken,
ondersteuning op alle
levensdomeinen

OBSTAKEL

De verplaatsing met de bus van haar woonplaats naar het CVO en de stageplaats verloopt zeer moeizaam. Ze moet samen met haar dochter met een beperking op de schoolbus wachten, waardoor ze pas nipt op tijd kan vertrekken en de bussen hebben regelmatig vertraging, waardoor ze vaak te laat aankomt. Ze heeft geen fiets en heeft ook al sinds haar 12e niet meer gefietst en is bang om dit te proberen.

KANS

De leerkrachten zijn begripvol voor de reden waarom Karima te laat komt en geven haar telkens de kans om de leerstof in te halen. De ESF mentor zoekt samen met haar naar betaalbare tweedehands fietsen. Ze gaan samen oefenen op het fietsen, waardoor ze het vertrouwen krijgt om hierna zelfstandig met de fiets naar de stageplaats te gaan.

Mariam,
34 jaar, getrouwd,
mama van 2 kinderen,
origine Marokko

Bouwstenen:
brugfiguur, open
communicatie
stimuleren,
kort op de bal

OBSTAKEL

Een kinderbegeleider op de stageplaats noemt haar stageplanning 'stom', Mariam interpreteert dit als een gebrek aan respect. Ze wil niet meer terug naar deze stageplaats, wil stoppen met de opleiding.

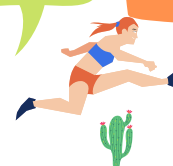
KANS

Mariam kan overtuigd worden door de werkplekcoach van LBC en de ESF mentor om het gesprek aan te gaan met de stageplaats. Samen met haar mentor gaat ze in dialoog over haar gevoel. De collega legt uit waarom ze dit op deze manier gezegd heeft en geeft Mariam inzicht in haar manier van denken en communiceren. Hierna verloopt de communicatie vlot en wordt de stage heel positief afgerond.

Chelsey,
45 jaar, alleenstaande mama
van 3 kinderen.

Bouwstenen:
Praktische ondersteuning:
financieel, laptop verhuren,
afbetalingsplan.

OBSTAKEL

Een laptop is noodzakelijk voor het volgen van de opleiding, maar C. heeft geen financiële middelen om zelf een laptop te kopen.

KANS

ESF-mentoren kopen laptops aan, die cursisten aan 25€ per maand kunnen afbetalen.

STORYTELLING

Het ESF-verhaal van ...

BELUISTER EN LEES DE ERVARINGEN VAN ENKELE BETROKKENEN VAN HET
ESF PROJECT NIEUWE KRACHTEN VOOR DE KINDEROPVANG
ESF VILVOORDE/MECHELEN

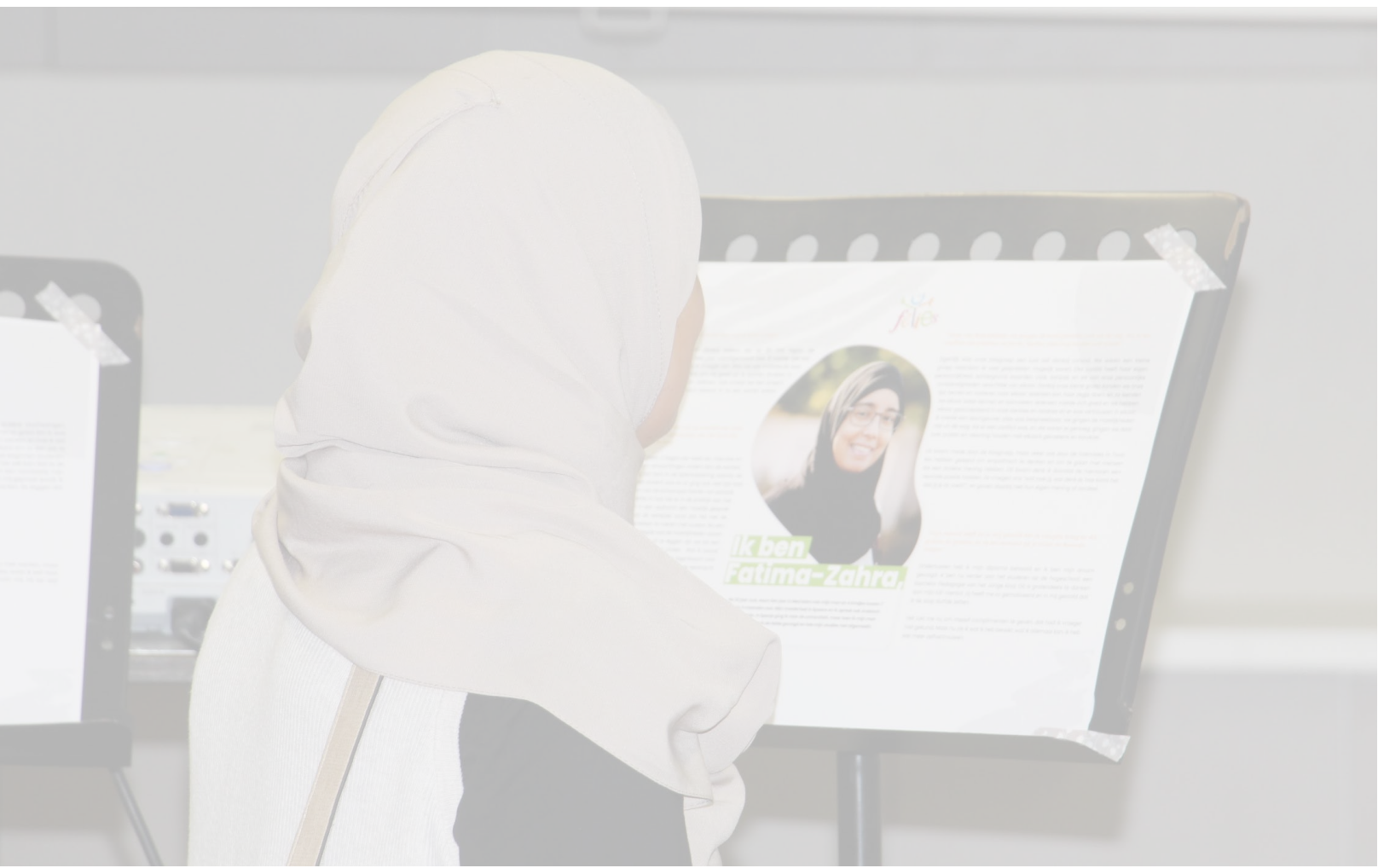
*Het verhaal van Ilenia,
cursist*

*Het verhaal van de
ESF mentoren*

*Het verhaal van Katleen,
werkplekmentor*

CURSISTEN AAN HET WOORD

"Ik heb nieuwe mensen leren kennen, mentoren en mede cursisten. Ik krijg veel steun van hen. X kwam me elke dag halen om naar school te gaan en zette me elke dag ook terug thuis af. Tijdens de autorit hebben we steeds kunnen lachen en soms ga ik nog iets drinken met haar, hier is echt een vriendschap ontstaan."

De mentoren van ESF en de intervisies blijven mij bij. Ik kon vertellen hoe het ging, hoe ik me voelde. Ik stond niet alleen in de chaos, de kou (stage, kinderen). Ik voelde de steun van de groep. Als ik iets niet wist stuurde ik foto's naar mijn vriendin (die ook in dit traject zit), we werkten samen.

IK WAS AL 10 JAAR THUIS, SINDS DE GEBOORTE VAN MIJN ZOON, JE BLIJFT IN ZELFDE CIRKEL EN ROUTINE. IK WILDE IETS DOEN VOOR MIJZELF. TOEN IK IN CONTACT KWAM MET DE KINDEREN, MERKTE IK DAT DIT MIJN DING WAS. HET GAF ME HET GEVOEL DAT IK MEZELF HAD GEVONDEN.

Ik heb het gevoel dat de ESF-mentoren zoals vrienden zijn. Evenwaardig. We kunnen over alles spreken. We kregen meer aandacht van hen. Wanneer ik een probleem had op de stageplaats, had ik geen antwoord gekregen van mijn stagebegeleider van CVO. Ik heb heel veel mails gestuurd, en maar 1x antwoord gekregen. Misschien was ik dan gestopt als de mentoren er niet waren geweest.

"Doordat ik steun heb gekregen, heb ik de motivatie gevonden. Om nu te studeren, en eventueel later verder te studeren. Ik had het idee dat ik alleen nog een mama kon zijn, en verder niets meer. Ik denk dat ik zonder de mentoren al lang geleden was gestopt. Zij luisteren naar wat ik nodig heb. Dan maken we samen stapjes en ineens is die taak, die evaluatie, die opdracht gedaan."

“Ik ben de meest vertegen persoon ooit, maar stel me altijd open”.

Starten in een nieuwe klasgroep vond ik spannend. Ik ben meest verlegen persoon ooit, maar stel me altijd open. Ik zat vroeger altijd met jongens in de klas en had weinig ervaring met meisjes. Ik merkte in de klas dat meisjes heel erg veel roddelen. In deze groep vond ik meteen een persoon waar ik me aan hechtte, een mama met een zoon met ASS. Ik vond het aangenaam dat haar verwachtingen lager lagen.

“Bij één leerkracht veranderde alles toen ze van mijn ASS wist. Ze dacht precies dat ik niks kon”.

Wat ik moeilijk vond, was dat er een anderstalige medecursist zich aan me vastklampte. Ik begreep haar ook niet goed en het irriteerde me dat ze alles aan mij en niet aan de leerkracht vroeg.

Ook was er een leerkracht waar ik me niet zo goed bij voelde. Aanvankelijk wel, maar eens ze wist dat ik ASS heb, ging het bergaf. Ze dacht precies dat ik niks kon. Ze kwam altijd achter of naast mij staan om me te helpen, maar ik wou dit niet. Na een derde keer te vragen om me met rust te laten, ben ik uitgevlogen. Ze was boos en zei dat ik niet zo tegen haar mocht praten.

Ik ben Anna,

Nu 21 jaar oud, geboren in België en Nederlandstalig. Ik hou enorm van manga. Paars is mijn lievelingskleur. Ik woon in Brussel op het internaat en dat doe ik al sinds mijn eerste middelbaar, waar ik bijzonder onderwijs volgde. Zelf zaken plannen en organiseren is moeilijk voor me, dat maakt me onzeker. Ik heb ASS.

Omdat ik voelde dat ik beter overeenkwam met kinderen dan oudere mensen, koos ik voor kinderopvang. Na een tijdje werd duidelijk dat ik mijn diploma niet kon halen omdat ik moeite heb met werken met een grote groep kindjes. Ik ben gestopt met school, maar ze vertelden me wel over het CVO. Wat later zagen we de info over het ESF project en toen ben ik met mijn ouders naar het informaat gekomen. Ik vond het heel leuk dat niemand een probleem had met mijn autisme. Ik merkte specifiek dat ik me goed voelde bij Julie. De eerste persoon die mij oke lijkt, die PAK ik. Daar plak ik aan. Ik ben erg onzeker en zoek altijd iemand om me aan te hechten.

“Het helpt mij als mensen heel duidelijk zijn. Als ze echt willen luisteren naar mijn noden en hierop inspelen kan ik stapje voor stapje vooruitgaan. Zo groeit mijn zelfvertrouwen”.

Een ander aspect waar ik moeite mee had was de omgang met een begeleider op de werkplek. Ik had geleerd van de vaste kinderbegeleider om de zaken op een bepaalde manier te doen. Maar toen er een vervangster kwam, leidde dit tot een conflict tussen ons. Mijn ESF-mentor is dan op gesprek gekomen. Ik merkte dat dat ik geen eigen mening mag geven. Tijdens mijn tweede stage waren de begeleiders heel flexibel: bij een moeilijke dag zetten ze mij bij de makkelijkere kindjes. Ook was er een andere stagebegeleider waar ik me heel goed bij voelde. Ik kon haar vertellen wat autisme voor mij betekent, wat mijn moeilijkheden zijn, en zij zocht dan een manier om ermee om te gaan. Zo zei ik bijvoorbeeld dat initiatief nemen moeilijk ligt en zij gaf mij dan heel duidelijke instructies. Dat maakte dat ik vooruitging, ze zag met welke kindjes het moeilijker ging en liet me bij hen opbouwen met kleine stapjes waardoor ik echte succesmomentjes boekte bij kindjes; zo kon ik op het einde zelfs de pampers verwerpen van het moeilijkste kindje. Mijn zelfvertrouwen groeide. De modules en de activiteiten op de stage was heel zwaar. Het lukte niet meer goed op stage, met 8 kindjes tegelijkertijd werken is echt te veel voor mij. Ik kreeg wel veel hulp van mijn ouders, oma en ESF-mentor. Wanneer ik samen met iemand anders kan werken aan mijn taken lukt het wel, ook al vond ik dat heel vermoeiend.

Op een bepaald moment hebben we de opleiding stopgezet. Dit had ik wel verwacht. Ik ben dan ook altijd voorbereid op het ergste en heb hier geen problemen mee. Het helpt me net om altijd voorbereid te zijn en dan niet over te vallen te worden.

Babbelt momenten zijn voor mij het leukste aan de hele opleiding!

“Ik kijk terug met een neutraal gevoel. Ik zoek verder mijn weg, ben nu aan het koken”.

Ik kijk terug op het traject met een neutraal gevoel. Er waren goeie en slechte dingen. Ik ben blij met de stages en de groep waar ik in zat, maar niet met de bijvoorbeeld die ene leerkracht.

Na de opleiding kinderbegeleider ben ik gestart met tuinieren, daarna naar koken, hetgeen ik vond via GTB Vlioorde. Die begeleider ging samen met mij kijken wat ik graag doe en wat bij me past. Het koken werd voor mij stapsgewijs opgebouwd (eerst sla en afwas, en dan zijn er steeds dingen bij gekomen), maar er is wel nog één moeilijkheid: opstaan, vertrekken, ...

“We voelden al eerder dat sommige cursisten extra begeleiding konden gebruiken, maar we hadden hiervoor geen middelen en knowhow.”

Toen Felles ons uitgenodigde om aan het ESF project mee te werken, waren we meteen enthousiast. Hoewel we nog geen idee hadden hoe de samenwerking zou vorm krijgen, zagen we het als een kans. We merkten al lang dat sommige cursisten extra ondersteuning nodig hebben (door taalbarrière, demotivatie, moeilijke thuissituatie, ...). We wisten dat we daarin zouden moeten investeren, maar we hadden geen financiële middelen en knowhow. Met dit project konden we kansen geven aan cursisten die anders niet hadden kunnen starten, of die tijdens de opleiding zouden uitgevallen zijn. Toen we mee in het ESF-project stapten ging het heel snel. We hadden maar 2 maanden om alles te organiseren, dat was zottenwerk. Maar we deden het toch maar!

Voor de ESF-klas voegden we leerondersteuning, ICT en Nederlandse les (NT2) toe aan ons reguliere curriculum, en maakten er zo een voltijds traject van. Dit was een voorwaarde van VDAB. Toen merkten we dat de ESF-mentoren niet voldoende ruimte meer hadden om individuele gesprekken en interventies te organiseren. Daarom hebben we in het eerste jaar de uurrooster aangepast.

“In het begin van het project was de taakverdeling onduidelijk.

In het begin van de samenwerking met de ESF mentoren was het onduidelijk wie welke taak op zich nam. We organiseerden toen regelmatig overleg en gingen steeds sneller communiceren zodat misverstanden snel opgelost werden.

Het vertrouwen moest ook opgebouwd worden. Bijvoorbeeld, wanneer de leerkrachten in het begin de taken van cursisten lazen, was het hen niet altijd duidelijk hoeveel de ESF mentor had geholpen: hoe ver was de cursist zelf gekomen? In KindXtra zullen we daarom vragen dat er in een andere kleur wordt genoteerd wat ze toevoegden na de extra bijvragen door de leerkracht leerondersteuning. De leerkrachten kennen de ESF mentoren en hun aanpak nu intussen ook goed, en we vertrouwen op elkaars aanpak.

Voor de ESF mentoren was het op maat van de cursisten werken heel belangrijk, maar moeilijk realiseerbaar voor het CVO. Niet omdat we dat niet willen, maar er zijn strikte regels vanuit het onderwijs en de leerplannen. Het blijft moeilijk om op maat te werken als je daar geen speciale projecten voor kan organiseren. Bijvoorbeeld een traject 'op pauze' zetten wanneer een cursist tijdelijk minder draagkracht heeft, is bijna onmogelijk.

“We brachten elkaar mooi in evenwicht.”

We brachten elkaar hierin wel mooi in evenwicht, zo vond de mentor bijvoorbeeld eens dat het traject van een cursist stopgezet moest worden, en dan waren wij vanuit de school er om nog een extra en allerlaatste kans te geven. We hebben

elkaar echt nodig gehad om dat evenwicht te vinden. We zochten steeds samen naar oplossingen. Als dat lukt, geeft dat veel voldoening, energie en de motivatie om de communicatie open te blijven houden. Het is altijd een hele toffe samenwerking geweest, ook al was het in het begin met vallen en opstaan. De coördinator van het ESF project kaderde steeds de gebeurtenissen en voorzorg brede evaluaties. Er werd de tijd genomen om stil te staan, terug te blikken en vooruit te kijken. Die zelfreflectie in de samenwerking was top: wat we van de cursisten verwachtten, deden we zelf ook. Nu het einde nadert is het wel voelbaar dat we elkaar minder zien en spreken. Dat is het jammere aan een eindig project: je boit wat uit.

“We moesten steeds nadenken van hoe we onze boodschap nog duidelijker konden overbrengen”

Een van de obstakels die we ervoerden in het werken met de cursisten was de taalbarrière. We moesten steeds bedenken hoe we onze boodschap nog duidelijker konden maken. De cursisten klappen namelijk soms dicht, vragen geen hulp. We hebben dan geleerd om voor die persoon te gaan staan, oogcontact te maken en te zeggen: “Geef mij ook maar feedback”.

Daarnaast waren ook de afwezigheden een obstakel. Je wil de afwezige cursisten aanpakken, maar hoe doe je dat als ze er niet zijn? Dat is een stukje elementaire arbeidsattitude die ze (nog) niet geleerd hebben. Een gebrek aan netwerk (opvang kinderen bij ziekte of vakantie) maakt het hen ook niet gemakkelijk. Als we hen hierover aanspreken, denken ze dat wij hen niet willen begrijpen. Echter als ze later gaan werken, zullen ze ook niet zomaar mogen toekomen wanneer het hen uitkomt. Dit zullen we in “KindXtra” ook vanaf het begin héél duidelijk maken. Vanuit de positieve ervaring met het ESF-project, is VDAB ook meer vragende partij naar trajecten met meer ondersteuning om kwetsbare cursisten grotere slaagkans te bieden. Hierdoor zullen de cursisten in KindXtra ook een VDAB-dingscontract krijgen.

We leerden selecteren: dit moeten ze écht mee hebben, de rest is ballast. Less is more.

We hebben enorm veel geleerd van het project, zoals door een andere “bril” leren kijken. Door de samenwerking met de ESF-mentoren leerden we meer door de bril van de cursist te kijken en dat nemen we mee naar onze nieuwe opleiding “KindXtra”. We leerden nieuwe gesprekstechnieken, en beter de cursisten aanvoelen. In onze lessen hebben we leren vertragen, en selecteren: dit moeten ze echt mee hebben, en de rest is ballast. “Less is more”. Geek hoe je meteen weet: dit moet anders!

Hetgeen ons heeft geholpen om in al deze zaken onze weg te vinden is het gewoon uitproberen en doen. Trial en error, want maak je geen zorgen, de cursisten zeggen het meteen!

De ervaringen die we hieruit meenemen hebben ons versterkt als persoon maar ook in onze functie. We gaan het echt voelen dat we Felles na november niet meer hebben!

Wij zijn Hilde & Katleen

Lijden getrouwd, hebben volwassen kinderen en werken deeltijds in het CVO/LBC van Mechelen als opleidingscoördinator en trajectbegeleider. We hebben dit traject mee opgestart en zijn het aanspreekpunt voor de cursisten en partners. Met wat we leerden uit het ESF project hebben we een nieuwe opleiding Kinderbegeleider met extra leerondersteuning opgestart: “KindXtra”.

Speciale dank aan alle projectpartners, met in het bijzonder alle personen die onze cursisten de kansen gaven om te groeien.

“Er zijn heel wat mensen met competenties, vaardigheden en talenten die in een grijze zone zitten: ze zijn te sterk om in aanmerking te komen voor inschakelingsprojecten maar niet sterk genoeg om een opleiding te volgen zonder ondersteuning. En dus blijven ze in die grijze zone: ze vallen niet uit de boot. Ze zitten op de boot, maar met één voet in de boot en één voet in het water. En dan draait de boot in cirkels en blijft men ter plaatse trappelen. Dit ESF-project heeft de boot gekeerd. Het heeft heel wat in gang gezet. Het vormt de noodzakelijke brug naar duurzame tewerkstelling”

C.R.

